

Arrest

nr. 92 764 van 30 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 22 juni 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 oktober 2012.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2012.

Gehoord het verslag van wnd. kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat R. PELLENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ECHATTI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 20 juni 2012 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in.

1.2 Op 22 juni 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, aan de verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten (...)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 20/06/2012 (2)*

Overwegende dat betrokkene op 03/11/2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 31/01/2012 door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen afgesloten werd met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat het beroep dat betrokkene tegen deze beslissing instelde door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen afgesloten werd met een arrest tot afstand van het geding. Overwegende dat betrokkene op 20/06/2012 een tweede asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart niet terug te kunnen uit angst vermoord te worden met de familie met wie ze in bloedwraak zitten. Overwegende dat betrokkene verklaart reeds deze problemen te hebben aangehaald tijdens de procedure van de vorige asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene verder nog verklaart van zijn grootmoeder te hebben vernomen dat het niet veilig is om terug te keren. Overwegende dat betrokkene zich enkel baseert op vermoedens en veronderstellingen zonder concrete feiten en elementen te kunnen aanbrengen. Overwegende dat betrokkene verklaart geen nieuwe documenten te hebben. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

*De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.
(...)”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève) en van artikel 57/6, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de wnd. kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld: *“De verzoekende partij kan de schending van artikel 1,A, 2 van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 niet dienstig aanvoeren. Vooreerst dient erop gewezen te worden dat dit verdrag geen rechtstreekse werking in de Belgische rechtsorde heeft. Voorts behoort het onderzoek naar de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 57/6 van de wet van 15 december 1980 tot de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In casu betreft de bestreden beslissing een weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag door de gemachtigde van de staatssecretaris. Daar het verzoekschrift geen middel tegen de bestreden beslissing bevat lijkt het onontvankelijk.”* Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 1 oktober 2012 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 20 november 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 17 september 2012 opgenomen grond, volhardt zij.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij ter terechtzitting slechts volhardt en hiermee in het geheel niet ingaat op de in de beschikking van 17 september 2012 opgenomen grond, zodat dit betoog aan voornoemde grond geen afbreuk kan doen. Met verwijzing naar de in voornoemde beschikking van 17 september 2012 opgenomen grond, dient te worden vastgesteld dat een schending van artikel 1, A, 2 van de Conventie van Genève en van artikel 57/6, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, niet kan worden aangenomen.

Het enig middel is, voor zover al ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET